

Lumii ii spuneau padure

Ionut Simion

Adevarat, cei crescuti cu osul de ceara
din intamplare pe fata de lucru
si nu pe cea de sarbatoare a lumii
se incapatanau sa-i spuna padure

iar cel mai mic dintre strainii de serviciu
plange pentru altcineva, cazut langa un far stins
aproape de buza orizontului
langa mana ta, asezata perpendicular pe tais

rictusul de pe fata vreunui pretins zeu
se sterge de dosul palmei
unui descult ce ne inventeaza inca o data
si apoi urneste din loc o stanca
de pe sufletul nostru colectiv...